

[Ole Bjørn Kraft.]

forslag, den danske regering nu anbefaler os at godtage. Hvis man nu skulle følge det ærede medlem, hvad ville situationen i Norden så blive? Vi ville da få tre standpunkter i Norden: Norge og Island i Atlantpagten, Sverige i alliancefri neutralitet og Danmark, som den højtærede udenrigsminister har understreget det, nærmest nødsaget til at udtræde af Atlantpagten. Vort forsvar ville blive prisgivet tilfældighedernes spil. Vi ville bringe os selv i en situation, hvor vi havde svigtet de eneste venner, som kan have nogen mulighed for at komme os til hjælp, og som havde tillid til os, uden at have fået andre i stedet.

Den alvorligste misforståelse, som det ærede medlem har gjort sig skyldig i, er imidlertid den, at han tror at tale fredens sag. Når freden er bevaret under de meget vanskelige og tunge forhold, vi har gennemlevet i disse år siden den store krigs afslutning, skyldes det, at de vesteuropæiske lande har set den fare, som rejste sig midt i Europas hjerte, og har tilvejebragt den styrke, som har frataget en angriber lysten til at angribe. Det ærede medlem kan ikke have glemte situationen i 1939, da Vesteuropa stod svagt og splittet, men det er denne situation, der vil blive genskabt, hvis det ærede medlems planer lykkedes — og han udtalte jo ganske tydeligt, at han ville ikke føle nogen sorg, hvis vi udtrådte af Atlantpagten — idet resultatet jo ville blive, at Danmark som den første stat sprængte Atlantpagtsamarbejdet, med hele den usikkerhed og utryghed, som ville følge dermed.

Det forekommer mig så meget mere ubegribeligt, at man kan indtage dette standpunkt, som det radikale parti i virkeligheden ikke har noget som helst andet at sætte i stedet. Jeg må derfor meddele tinget, at det konservative folkeparti kun kan anbefale at stemme imod det af det ærede medlem stillede forslag om overgang til næste sag på dagsordenen.

Det ærede medlem hr. Jørgen Gram fremsatte nogle udtalelser, som jeg gerne vil sige et par ord om.

For det første er jeg naturligvis glad ved, at det ærede medlem sluttede sig til det standpunkt, som det konservative folkeparti har med hensyn til spørgsmålet om

optagelse i Den vesteuropæiske Union, hvor vi ligesom det ærede medlem mener, at der er mere, der taler for en tilslutning, end der taler imod. Men dernæst vil jeg gerne sige, at når det ærede medlem udtalte håbet om, at Bonnregeringen ville stille sig bag Kiel-erklæringen, er det et håb, som vide kredse deler i vort land, thi det må være det tyske riges ansvar, at forholdene for de nationale mindretal bliver i fuld overensstemmelse med de demokratiske retningslinier, som Den vesttyske Forbundsrepublik tilslutter sig ved optagelsen i NATO.

Jeg vil gerne takke den højtærede udenrigsminister for de svar, han gav mig, og for beslutningen om ved NATO-mødet at føre de danske synspunkter vedrørende det sydslesvigske spørgsmål frem. Vi ønsker ministeren held med denne store, men også vanskelige opgave. Danmark har en pligt til ikke at forpasse den mulighed, som her foreligger til at klarlægge vore synspunkter.

Jeg skal da slutte med at anbefale tinget at stemme for det dagsordensforslag, som er stillet med det ærede medlem hr. Poul Hansen (Kalundborg) som ordfører.

Jørgen Jørgensen (Lejre): Den sammenligning, det ærede medlem hr. Ole Bjørn Kraft drog mellem det radikale venstres stilling til en folkeafstemning i 1951 og nu, er ikke rigtig. På det tidspunkt, da vi vendte os mod kommunisternes forslag om folkeafstemning, havde regeringen forpligtet landet. Nu står vi, før landet er forpligtet, og skal træffe en beslutning. Jeg vil håbe, at det ærede medlem kan se, at han overhovedet ikke kan benytte vort standpunkt i 1951 som grundlag for en kritik mod den stilling, vi indtager nu.

Det ærede medlem mente, at hvis Danmark indtog en stilling, som førte til, at vi kom ud af Atlantpagten, ville Norden blive yderligere splittet. Det kan jeg ikke rigtig se, for så ville vi stå i samme stilling som Sverige. Jeg kan ikke se, at der blev flere standpunkter i Norden af den grund. I det hele taget synes jeg, at det ærede medlems argumentation var yderst svag og uden virkelige holdepunkter.

Det ærede medlem siger, at der fra vestmagternes side er gjort alt for at få forhandling i stand mellem øst og vest. Jeg mener nu, at i en situation, hvor det er ver-